

וְאֵת הַבֶּתָּ

מפעל ההלכה לילדי ישראל
לזכות מרן הרב מרדכי אליהו זיע"א

פרשת השבוע: ניצבים-וילך. אלול ה'תשע"א

בית הספר הממ"ד

פְּלֵא פְּלֵא פְּלֵאִים סיפורים נפלאים

אני לא מתפתה! השבוע ביום כ"ד באלול, התקיים יום ההילולא של רבי ישראל מאיר הכהן זצ"ל. כולם מכירים אותו בתואר "החפץ-חיים", הלקוח מהשם שהוא קבע לספרו הידוע העוסק בדברי עידוד ומוסר של שמירת הדיבור. מעשה היה בהיותו ילד: אחד החברים בקב"ק התלוצץ באיש שואב המים של העיירה, ושכנע את חבריו להיגש בערב, לסלק המכסה מעל הדליים, בכדי שהם יתמלאו בשלג ויקפאו, ובבוקר שואב המים לא יצליח להזדרז לשאוב, והוא "ייתקע", וכולם יישארו ללא מים. ואכן, הם נפגשו וכך עשו. אבל ישראל-מאיר לא יכל לראות בתעלול כזה את צערו של שואב המים, ולכן הוא בא אחריהם והחזיר את המכסה על גבי הדליים. כאשר גדל, זכה לחבר ספר על שמירת המים מה שנאמר בפסוק: "שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו". מי יודע אם הנער המקולקל לא עשה כך מפני שלא שמר על לשונו, וגרם צרות לנפשו ולחבריו...
אכן - שמירת הפה מדיבור לא טוב, היא מחסום עצום לשמור עלינו ולהציל אותנו.

חידת השבוע:
כמה פעמים מצווה לתקוע בשופר בראש השנה?
תשובות - לשלוח לכתובת שלמטה

"כָּל הַשָּׁנָה הַלְכוֹת – מוֹכֵטָח לוֹ..."

ראש השנה

א. הכל הולך אחר ההתחלה.. ולכן חשוב לכוון את ההתנהגות כראוי ביום ראש השנה, ויש לכך השפעה לכל השנה.
לדוגמה: להקפיד להיות שמחים. להקפיד לאחל "שנה טובה" בערב ראש השנה, לכל אחד מבני המשפחה, ולכל חבר ומכר בבית הכנסת ובכלל. לנצל את הזמן ביום ראש השנה לעשות דברים חשובים: ללמוד, לשחק במשחקים המעשירים את הידע לגבי ראש השנה, וכמובן לוותר, לא לריב, לכבד אחרים וכל אדם.
ב. סימן טוב. לכן חכמים קבעו מנהג לאכול "סימנים" בערב, בשני הימים של ראש השנה, ולהביע בכל אחד מהם איחולי ברכה. המנהג העדיף הוא לקדש, ליטול ידיים ולברך על החלות, ואח"כ לקיים את סדר הברכות והאיחולים. בתוך הסעודה מברכים רק על פרי העץ, ואין מברכים על ירק האדמה ולא "שהכל". מקדימים את הברכה, טועמים מעט, ואחר כך אומרים את האיחול.

תּוֹשָׁבִיעַ: יש לי מושג...

המלך הקדוש = שינוי בתפילת העמידה, בברכת "אתה קדוש", חותמים "המלך הקדוש".
מלכויות זיכרונות ושופרות = שלושה חלקים מרכזיים ומיוחדים בתפילת מוסף בראש השנה, שבכוח אמירתם לעורר רחמים על היחיד והכלל בעם ישראל.

שְׁטַח בֵּית הַסֵּפֶר: ומה שיהיה מה שיהיה

פְּשׁוּ"ת וְלַעֲנִין שאלות ותשובות אתה שואל. הרב ערונה:

- הכי חשוב בשופר. מה הכי חשוב כדי לקיים את המצווה? לשמוע ולהקשיב לקולות.
- חג ארוך. מה אפשר לעשות כדי לעבור את הימים של החג? את החג לא "עוברים" ולא "מעבירים" - אלא חוגגים במלוא המשמעות. שמחים יחד, אוכלים סעודות חג, תפילה ושופר, קוראים ספרים ומשחקים מותרים. לישון - בלילה, וכמה שפחות ביום.

יש לי רעיון בפרשת השבוע

בתחילת הפרשה נאמר: "אתם ניצבים היום כלכם לפני ה' אלהיכם". חכמים דרשו את המלה "היום", ברמז לראש השנה, יום הדין, בו כל אדם ואדם מתייצב לדין לפני בורא עולם על כל מעשיו בשנה האחרונה.
תמוה, האמנם כאשר באים לדין עומדי "ניצבים", והלא חובה להיות כפוף קומה, נשבר ונענע ומתבייש?!
אכן, מצד מעשינו עלינו להיות כפופים, אבל הכוח והזכות להיות "ניצבים", מתבארת על ידי שני פירושים משלימים:
א) כאשר "אתם" ו"כלכם" מאוחדים, האחדות מעניקה כוח לכל יחיד לזכות בדין ולהיות ניצב.
ב) כאשר יודעים שאנו מוזמנים לעשות תשובה "לפני ה'", זה בהחלט מעודד ומעניק זכות להיות ניצב.

